

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

P7_TA(2013)0601

Sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Centralnego za rok 2012**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Centralnego za rok 2012 (2013/2076(INI))**

(2016/C 468/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Europejskiego Banku Centralnego (EBC) za rok 2012,
  - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 123, 282 i 284 ust. 3,
  - uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 15 i 21,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 kwietnia 1998 r. w sprawie odpowiedzialności demokratycznej na trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Centralnego za rok 2011 ⁽²⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, zwane poniżej „rozporządzeniem w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego”,
  - uwzględniając 83. roczne sprawozdanie Banku Rozrachunków Międzynarodowych za lata 2012–2013, opublikowane w dniu 23 czerwca 2013 r.,
  - uwzględniając art. 119 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0382/2013),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami służb Komisji z wiosny 2013 r. PKB strefy euro obniżył się o 0,6 % w roku 2012, a spadek ten nastąpił po wzroście w wysokości 1,4 % w roku 2011 i zmaleje o 0,4 % w 2013 r., po czym wzrośnie o 1,2 % w 2014 r.;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z tymi samymi prognozami bezrobocie w strefie euro wzrosło z 10,2 % pod koniec 2011 r. do 11,4 % pod koniec 2012 r. i może jeszcze wzrosnąć do poziomu 12,2 % w roku 2013, zanim nastąpi nieznaczny spadek w roku 2014, oraz że obserwuje się istotne różnice między krajami strefy euro, gdzie bezrobocie waha się od 4,3 % do 25 %, przy czym odsetek bezrobotnych wśród osób młodych jest jeszcze wyższy, gdyż znacznie wzrósł w tym samym okresie;
- C. mając na uwadze, że w roku 2012 EBC jeden raz obniżył stopy procentowe (o 25 punktów bazowych), co miało miejsce w lipcu, natomiast w maju 2013 r. obniżono je jeszcze bardziej do poziomu najniższego w historii i wynoszącego 0,5 %;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z prognozami służb Komisji z wiosny 2013 r. średnia stopa inflacji w strefie euro wyniosła 2,5 % w roku 2012, co oznacza spadek z poziomu 2,7 % odnotowanego w roku 2011, a wzrost agregatu M3 wyniósł 1,5 % w 2011 r., co oznacza spadek w stosunku do wartości 1,7 % odnotowanej w roku 2010;
- E. mając na uwadze, że w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Eurosystemu wykazano pod koniec 2012 r. 3 biliony EUR, co oznacza wzrost o około 12 % w ciągu 2012 r.;
- F. mając na uwadze, że aktywa nierynkowe reprezentują największy składnik aktywów zastosowanych jako zabezpieczenie dla Eurosystemu w ciągu 2012 r., stanowiący 25 % całości; mając na uwadze, że nienotowane papiery wartościowe wraz z papierami wartościowymi zabezpieczonymi aktywami stanowią ponad 40 % całości aktywów będących zabezpieczeniem;

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 4.5.1998, s. 177.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0176.

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- G. mając na uwadze, że całkowity obrót wszystkich instrumentów na rynku walutowym euro zmniejszył się o 14 % w drugim kwartale 2012 r. w porównaniu z drugim kwartałem poprzedniego roku;
- H. mając na uwadze, że linie awaryjnego wsparcia płynnościowego zapewnione przez krajowe banki centralne na podstawie pozycji „Pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro w euro”, określone w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Eurosystemu, osiągnęły bezprecedensowy poziom w 2012 r. i wyniosły 206 mld euro na koniec 2012 r.;
- I. mając na uwadze, że długoterminowe operacje refinansujące EBC za luty 2012 r. dla instytucji finansowych w strefie euro w postaci pożyczek o zapadalności trzech lat i początkowej stopie procentowej równej 1 % wynosiły 529,5 mld euro;
- J. mając na uwadze, że stopa wzrostu kredytów udzielanych rezydentom strefy euro przez instytucje finansowe znacznie spadła od grudnia 2011 do grudnia 2012 roku, mianowicie z 1 % w grudniu 2011 r. do 0,4 % w grudniu 2012 r., a kredyty dla sektora prywatnego spadły o 0,7 % w grudniu 2012 r.;
- K. mając na uwadze, że zgodnie z prognozami służb Komisji z wiosny 2013 r. średnie zadłużenie brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych w strefie euro wzrosło z 88 % w 2011 r. do 92,7 % PKB w roku 2012, a łączny deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych spadł z 4,2 do 3,7 % PKB;
- L. mając na uwadze, że w ramach dłuższych operacji refinansujących dokonanych przez EBC w grudniu 2011 r. i lutym 2012 r. przyznano bankom europejskim ponad 1 bln EUR – odpowiednio 489 mld EUR i 529,5 mld EUR – bankom europejskim w formie zabezpieczonych kredytów o maksymalnym trzyletnim terminie zapadalności oraz oprocentowaniu indeksowanym w oparciu o średnią stopę głównych operacji refinansujących EBC w stosunku do terminu zapadalności operacji;
- M. mając na uwadze, że w europejskiej prognozie gospodarczej na wiosnę 2012 r. wykazano pogorszenie nastrojów przedsiębiorców i konsumentów, wysokie bezrobocie ograniczające prywatną konsumpcję i zmniejszający się wzrost eksportu od 2010 r., co doprowadziło do obniżenia poziomu wzrostu PKB w 2011 i 2012 r.;
- N. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) są podstawą gospodarki w strefie euro, stanowią około 98 % wszystkich firm w strefie euro, zatrudniają około trzy czwarte pracowników w strefie euro oraz generują ok. 60 % wartości dodanej;
- O. mając na uwadze, że zdolność kredytowa i kondycja finansowa MŚP pogarsza się drastyczej niż dużych firm oraz że przeciągający się okres złych warunków gospodarczych przyczynił się do zwiększenia asymetrycznych wyzwań informacyjnych dla MŚP;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z informacjami zebranymi na podstawie ankiety dotyczącej dostępu do finansowania przedsiębiorstw (SAFE) w okresie kryzysu zyski, płynność, bufory kapitałowe i kapitał własny MŚP rozwijały się mniej korzystnie niż w przypadku dużych firm;
- Q. mając na uwadze, że art. 282 TFUE stanowi, iż głównym celem EBC jest utrzymanie stabilności cen; mając na uwadze, że Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego pracuje pod auspicjami EBC i zajmuje się kwestią stabilności finansowej;
- R. mając na uwadze, że w rocznym sprawozdaniu Banku Rozrachunków Międzynarodowych stwierdzono, że poprzez politykę niskiego oprocentowania w strefie euro tempo wprowadzania reform w państwach członkowskich znacząco spadło;
- S. mając na uwadze, że w art. 123 TFUE i art. 21 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego zakazuje się finansowania rządów ze środków banku centralnego;
- T. mając na uwadze, że środowisko niskiej inflacji może w największym stopniu przyczynić się do stworzenia przez politykę pieniężną warunków sprzyjających wzrostowi gospodarczemu, tworzeniu miejsc pracy, spójności społecznej i stabilności finansowej;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

- U. mając na uwadze, że w przypadku działań krajowych organów makroostrożnościowych powinno się brać pod uwagę odpowiedzialność Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego za makroostrożnościowy nadzór nad systemem finansowym w UE;
- V. mając na uwadze, że utrzymanie przepływu kredytów do MŚP jest szczególnie ważne, ponieważ MŚP zatrudniają 72 % siły roboczej strefy euro i tworzą (oraz likwidują) znacznie więcej miejsc pracy brutto niż duże przedsiębiorstwa;
- W. mając na uwadze, że zalecenia Parlamentu Europejskiego dotyczące przejrzystości głosowania i publikacji skróconych protokołów zawarte w poprzednich rezolucjach w sprawie sprawozdań rocznych EBC nie zostały jeszcze uwzględnione;
- X. mając na uwadze, że w dniu 28 września 2012 r. depozyt w banku centralnym na koniec dnia wynosił 315,754 mln EUR;
- Y. mając na uwadze, że kredyty w strefie euro zmniejszają się corocznie o 2 %, a w niektórych państwach spadek jest jeszcze szybszy, m.in. w Hiszpanii, gdzie roczny spadek w 2012 r. wyniósł 8 %;
- Z. mając na uwadze, że MŚP muszą ponosić znacznie wyższe koszty pożyczek w zależności od państwa strefy euro, w którym mają swoją siedzibę, co stwarza zakłócenia na jednolitym rynku;
- AA. mając na uwadze, że zapaść kredytowa, która obecnie dotyka MŚP w niektórych częściach strefy euro, jest jednym z fundamentalnych problemów opóźniających ożywienie gospodarcze;

Polityka pieniężna

1. docenia odważne środki przewidziane przez EBC w 2012 r., które przyczyniają się w sposób decydujący do stabilizacji sektora bankowego i zerwania powiązań między bankami a państwem;
2. jest głęboko zaniepokojony faktem, że utrzymujące się złe warunki gospodarcze zaczynają być normą w części UE, prowadząc do niestabilności strefy euro jako całości oraz osłabiają poparcie obywateli i poparcie polityczne dla projektu europejskiego;
3. zauważa, że główne operacje refinansujące, średnie i długoterminowe operacje refinansujące z pełnym przydziałem po stałych stopach, kredyty banku centralnego na koniec dnia, awaryjne wsparcie płynnościowe i depozyty w banku centralnym na koniec dnia pozostawały na bardzo wysokim poziomie w ciągu 2012 r., co sygnalizuje poważne zakłócenie mechanizmu transmisji polityki pieniężnej i rynku kredytów międzybankowych w strefie euro, choć sytuacja znacznie się poprawiła po stabilizacji spreadów i systemu TARGET2, co zaobserwowano w drugiej połowie roku;
4. uważa, że pozytywne efekty decyzji z lipca 2012 r. o obniżeniu kluczowych stóp procentowych przez EBC są ograniczone, ponieważ w wielu częściach strefy euro kanał transmisji polityki pieniężnej nie działa lub jest poważnie zakłócony; przypomina, że w długoterminowej perspektywie bardzo niskie stopy procentowe mogą spowodować zakłócenia w sektorze przedsiębiorstw i wpłynąć negatywnie na prywatne oszczędności i plany emerytalne;
5. zwraca uwagę, że w przemówieniu do Komisji Gospodarczej i Monetarniej Parlamentu Europejskiego w dniu 8 lipca 2013 r. prezes EBC oświadczył, że podstawowe stopy procentowe EBC powinny pozostać na obecnym poziomie lub na poziomie jeszcze niższym przez dłuższy okres z uwagi na ogólne mało optymistyczne perspektywy kształtowania się inflacji w ujęciu średnioterminowym, biorąc pod uwagę powszechne osłabienie gospodarcze oraz spowolnioną dynamikę monetarną;
6. z niepokojem zwraca uwagę, że w 2012 r. zwiększył się popyt systemu bankowego na instrumenty Eurosystemu służące zasilaniu płynności, przez co powiększyła się zależność systemu bankowego od interwencji Eurosystemu, a także ostrzega przed zagrożeniami wynikającymi z takiej zależności;
7. uważa, że trzyletnia operacja refinansująca, rozliczona do marca 2012 r., przyczyniła się do stabilizacji systemu bankowego, ale że powinien to być środek tymczasowy; zwraca uwagę, że mimo płynności wprowadzonej do systemu bankowego w ramach tej długoterminowej operacji refinansującej kredyty dostępne dla podmiotów w gospodarce realnej wciąż są na poziomie niższym niż przed kryzysem; przyznaje, że popyt na kredyty wśród przedsiębiorstw jest obecnie na bardzo niskim poziomie, co sprawia, że banki mają trudności z udzielaniem pożyczek;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

8. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu przeniesienia ryzyka z borykających się z kryzysem banków i rządów na bilans EBC w wyniku decyzji EBC dotyczącej zakupu „nieograniczonej” ilości krótkoterminowego długu publicznego; podkreśla, że długoterminowe operacje refinansujące zasadniczo nie stanowią rozwiązania kryzysu;
9. jest zdania, że krajowe banki centralne muszą wypełniać swoją funkcję w sposób, który jest w pełni zgodny z funkcjonalną, instytucjonalną i finansową niezależnością, tak aby zapewniać właściwe wykonywanie swoich zadań na podstawie traktatu i Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC;
10. zaznacza, że niedostateczny wzrost w europejskim sektorze przedsiębiorstw nie jest spowodowany głównie niewystarczającą dostępnością kredytów oferowanych przez sektor bankowy;
11. jest zaniepokojony faktem, że ograniczenie dostępności kredytów jest bardzo dotkliwe dla MŚP, ponieważ zdaniem banków istnieje większe prawdopodobieństwo utraty zdolności płatniczej przez MŚP niż przez większe firmy oraz MŚP często nie mają możliwości zmiany kredytu bankowego na inne źródła finansowania zewnętrznego;
12. podkreśla swoje zastrzeżenia dotyczące znacznej fragmentacji warunków udzielania pożyczek dla MŚP w państwach strefy euro;
13. podkreśla ważną, choć ograniczoną rolę programu na rzecz rynków papierów wartościowych do września 2012 r. w rozwiązaniu problemu niewłaściwego funkcjonowania niektórych segmentów rynku instrumentów długu państwowego w strefie euro;
14. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie bezwarunkowych transakcji monetarnych bez określanych odgórnie limitów ilościowych w celu zabezpieczenia transmisji impulsów polityki pieniężnej, a także wyraża zadowolenie z powodu decyzji o uzależnieniu uruchomienia bezwarunkowych transakcji monetarnych od spełnienia rygorystycznych warunków określonych w ramach programu na rzecz Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej i Europejskiego Mechanizmu Stabilności;
15. zauważa ostrzeżenia Banku Rozrachunków Międzynarodowych dotyczące zbyt długich okresów akomodacyjnej polityki pieniężnej; jest też zainteresowany dyskusjami w większości banków centralnych na temat najlepszego harmonogramu dla zakończenia ich luźnej polityki pieniężnej; zauważa, że m.in. Rada Rezerwy Federalnej ma zamiar jak najszybciej zrezygnować z obecnej polityki; rozumie, że EBC utrzyma politykę akomodacyjną, dopóki sektor bankowy nie będzie w pełni ustabilizowany i zagrożeniem pozostają skutki uboczne w sektorze publicznym, przy czym polityka ta jest możliwa dzięki niskim stopom inflacji, które są spodziewane w perspektywie średniookresowej;
16. uważa za konieczne, aby programy EBC dotyczące płynności stawiały również czoła obawom związanym z inflacją, np. poprzez sterylizację;
17. uważa, że w świetle ostatnich postępów w USA ożywienie gospodarcze i większy wzrost gospodarczy stanowią pewne i solidne podstawy do stopniowego wycofywania się z polityki ilościowych środków łagodzących;
18. przypomina, że niestandardowe środki w zakresie polityki pieniężnej EBC miały w założeniu mieć charakter przejściowy i dlatego nie powinny być traktowane przez sektor bankowy jako stały instrument;
19. zachęca EBC do przesłania jasnych sygnałów do rynku w odniesieniu do spodziewanego okresu stosowania niestandardowych środków w zakresie polityki pieniężnej i rozpoczęcia wycofywania się z takich środków, kiedy zmniejszy się napięcie w sektorze bankowym i możliwe będzie zerwanie powiązań między bankami a państwami, a wskaźniki ekonomiczne związane ze wzrostem gospodarczym i inflacją będą uzasadniały taką decyzję;
20. uważa, że instrumenty polityki pieniężnej, którymi EBC posługuje się od początku kryzysu, z perspektywy zdestabilizowanych rynków finansowych stanowią chętnie widzianą pomoc, ale widoczne są również ich ograniczenia, jeżeli chodzi o pobudzanie wzrostu gospodarczego i poprawę sytuacji na rynku pracy; uważa zatem, że EBC mógłby zbadać możliwość zastosowania dalszych środków;
21. jest zaniepokojony bardzo wysokim poziomem linii awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielonego przez krajowe banki centralne w 2011 r. i żąda dalszych bądź uzupełniających informacji na temat dokładnego zakresu tego rodzaju linii, podstawowych operacji oraz związanych z nimi warunków;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

22. uważa, że ponieważ mechanizm transmisji monetarnej nie funkcjonuje właściwie, EBC powinien znaleźć sposoby bardziej bezpośredniego oferowania swych usług MŚP; zwraca uwagę, że obecnie podobne MŚP z całej strefy euro nie posiadają podobnego dostępu do pożyczek, pomimo że mają podobne perspektywy i ponoszą podobne ryzyko gospodarcze; zwraca się do EBC, by wprowadził politykę bezpośredniego wykupu wysokiej jakości zabezpieczonych pożyczek MŚP, szczególnie od niektórych państw członkowskich, w których mechanizm transmisji monetarnej nie działa; podkreśla, że polityka ta powinna być ograniczona w czasie i dotyczyć ograniczonych kwot, powinna być w pełni sterylizowana i nie powodować zagrożeń bilansu EBC;
23. uważa, że EBC powinien bardzo poważnie wziąć pod uwagę możliwość uruchomienia specjalnego programu pomocowego dla MŚP związanego z dostępem do kredytów w pozycjach dotyczących programu finansowania pożyczek wprowadzonego przez Bank Anglii;
24. uważa, że system rozliczeniowy TARGET2 odgrywa zasadniczą rolę w zabezpieczaniu integralności systemu finansowego strefy euro; zauważa jednak, że istotne zakłócenia równowagi w funkcjonowaniu systemu TARGET2 ujawniają niepokojące rozdrobnienie rynków finansowych w obrębie strefy euro oraz odpływ kapitału występujący w państwach członkowskich, które doświadczają poważnych trudności w związku ze swoją stabilnością finansową lub którym grożą takie trudności;
25. wzywa EBC do upublicznienia decyzji prawnej dotyczącej programu bezpośrednich transakcji monetarnych w celu umożliwienia przeprowadzenia gruntowniejszej analizy jej szczegółów i skutków;
26. podkreśla, że linie awaryjnego wsparcia płynnościowego są zgłaszane w kategorii „pozostałe należności od instytucji kredytowych strefy euro w euro” w skonsolidowanym bilansie Eurosystemu bez dalszych ujawnień i podawania bardziej szczegółowych informacji na temat tych linii, jak również na temat operacji leżących u ich podstaw i dołączonych do nich warunków; zwraca się do EBC z prośbą o usprawnienie sprawozdawczości na temat awaryjnego wsparcia płynnościowego dla każdego państwa za pośrednictwem swojej strony internetowej;
27. jest podbudowany ustabilizowaniem się poziomów zakłóceń równowagi systemu rozliczeniowego TARGET2 w drugiej połowie 2012 r.; podkreśla, że system rozliczeniowy TARGET2 odgrywa kluczową rolę w zabezpieczeniu integralności systemu finansowego strefy euro; pozostaje jednak zaniepokojony utrzymującą się fragmentacją rynków finansowych w ramach strefy euro;
28. przypomina o niezależności EBC w jego działaniach dotyczących polityki pieniężnej, która została zagwarantowana na mocy traktatów; utrzymuje, że politykę monetarną należy realizować w oparciu o zasady demokratyczne oraz że powinna ona stanowić wynik rozważań uwzględniających różne punkty widzenia i sposoby podejścia, aby w ten sposób poprawić przejrzystość i tym samym demokratyczną odpowiedzialność; w tym kontekście przypomina znaczenie dialogu w sprawie kwestii monetarnych i pytań wymagających odpowiedzi na piśmie, zadawanych przez posłów do PE;
29. jest zaniepokojony możliwymi skutkami ubocznymi przedłużającej się nadzwyczajnej akomodacyjnej polityki pieniężnej, takimi jak agresywne podejmowanie ryzyka, zwiększanie nierównowagi finansowej, zakłócenia w kształtowaniu cen na rynku finansowym i zachęty zmierzające do opóźnienia koniecznych napraw w bilansie i reform; zachęca EBC do znalezienia właściwej równowagi między ryzykiem związanym z przedwczesnym wycofaniem się z nadzwyczajnej polityki akomodacyjnej a ryzykiem związanym z dalszym opóźnieniem tego kroku;
30. podkreśla, że EBC powinien być gotowy na spełnienie najwyższych norm w zakresie rozliczalności w ramach prowadzenia swoich działań w zakresie polityki pieniężnej i zadań nadzorczych wobec Parlamentu Europejskiego i w tym kontekście przypomina znaczenie dialogu w sprawie kwestii monetarnych i pytań wymagających odpowiedzi na piśmie, zadawanych przez posłów do PE; przypomina o wciąż aktualnym wezwaniu do większej przejrzystości w EBC, która skutkowałaby większą wiarygodnością i przewidywalnością, oraz z zadowoleniem przyjmuje poprawę w tej dziedzinie, która już nastąpiła;
31. uważa, że kurs walutowy to podstawowa zmienna polityki gospodarczej, która ma wpływ na konkurencyjność strefy euro; podkreśla znaczenie, jakie ma wspieranie euro jako waluty międzynarodowej;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

32. zwraca się do EBC, aby ten we współpracy z innymi krajowymi bankami centralnymi objaśnił swoje strategie w zakresie porozumień dotyczących swapów walutowych, które mają na celu pomoc w utrzymaniu stabilności finansowej;

Unia bankowa

33. zwraca uwagę, że europejski system bankowy wciąż jest słaby, a także wymaga reform strukturalnych i konsolidacji na drodze utworzenia rzeczywistej unii bankowej;

34. z zadowoleniem przyjmuje postępy osiągnięte w ramach negocjacji w sprawie rozporządzenia dotyczącego jednolitego mechanizmu nadzorczego, na mocy którego EBC ma otrzymać prawo nadzoru nad instytucjami kredytowymi w strefie euro i tymi, które pragną do niej wstąpić; sądzi, że ustanowienie jednolitego mechanizmu nadzorczego przyczyni się do zerwania więzi łączących banki z państwami oraz umożliwi opracowanie wspólnego europejskiego podejścia do kwestii zarządzania kryzysowego;

35. z zadowoleniem przyjmuje w szczególności udział w procedurze mianowania przewodniczącego i wiceprzewodniczącego rady nadzorczej;

36. uważa, że utworzenie jednolitego mechanizmu nadzorczego powinno przyczynić się do odnowienia zaufania do sektora bankowego i do ożywienia pożyczek międzybankowych i transgranicznych przepływów kredytowych poprzez niezależny zintegrowany nadzór dla wszystkich uczestniczących państw członkowskich;

37. zachęca, aby jednolity mechanizm nadzorczy działał w sposób w pełni zgodny z jednolitym zbiorem przepisów dotyczących usług finansowych oraz aby był całkowicie spójny z zasadami stanowiącymi podstawę jednolitego rynku usług finansowych;

38. uważa, że EBC powinien z zadowoleniem przyjąć możliwość włączenia państw członkowskich nienależących do strefy euro do jednolitego mechanizmu nadzorczego, aby zapewnić lepszą harmonizację praktyk nadzorczych w ramach UE;

39. podkreśla znaczenie owocnej współpracy między EBC a właściwymi władzami krajowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego w celu zapewnienia sprawnego i skutecznego nadzoru;

40. z zadowoleniem przyjmuje przygotowania do kompleksowej oceny jakości aktywów wszystkich banków, które zostaną bezpośrednio objęte jednolitym mechanizmem nadzorczym, przy czym ocena ta będzie stanowiła część ogólnego testu warunków skrajnych, który ma zostać przeprowadzony w drugim kwartale 2014 r. przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego we współpracy z jednolitym mechanizmem nadzorczym;

41. zwraca uwagę, że wzmocnienie EBC wynikające z ustanowienia jednolitego mechanizmu nadzorczego należy zrównoważyć większą odpowiedzialnością przed parlamentami narodowymi i Parlamentem Europejskim;

42. uważa, że przejrzystość w dziedzinie nadzoru bankowego ma zasadnicze znaczenie, co uzgodniono w porozumieniu międzyinstytucjonalnym między Parlamentem Europejskim a EBC;

43. zwraca uwagę, że przekazanie EBC zadań nadzorczych niesie ze sobą nowe wyzwania w zakresie konfliktu interesów oraz z zadowoleniem przyjmuje przepisy dotyczące tej kwestii, jakie przewidziano w porozumieniu międzyinstytucjonalnym między Parlamentem Europejskim a EBC; przypomina, że w celu pełnego wdrożenia tych postanowień EBC ma wprowadzić dokładniejsze przepisy obejmujące m.in. postanowienia dotyczące okresów przejściowych obowiązujących pracowników wyższego szczebla kierowniczego Eurosystemu, którzy zajmują się nadzorem bankowym;

44. przypomina, że nadrzędnym zadaniem EBC jest zapewnienie operacyjnego rozdziału swoich głównych działów przygotowujących projekty decyzji w dziedzinie polityki pieniężnej i polityki nadzorczej; podkreśla istotną konieczność zawarcia porozumienia w drodze negocjacji między EBC a Parlamentem Europejskim dotyczącego praktycznych metod służących zabezpieczeniu odpowiedzialności demokratycznej;

45. jest zdania, że w trybie pilnym należy zatwierdzić ustanowienie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu ochrony podatników i zapobiegnięcia kolejnym kryzysom systemu bankowego;

46. podkreśla, że w celu poprawy odporności systemu bankowego na wstrząsy należy zadbać o jego większą różnorodność, a to poprzez wspieranie rozwoju małych i średnich banków lokalnych;

Czwartek, 12 grudnia 2013 r.

Kwestie instytucjonalne

47. zwraca uwagę, że rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego przewiduje ustalenia międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim a EBC dotyczące demokratycznej odpowiedzialności i podkreślające rolę Parlamentu; apeluje do EBC o spełnienie tych nowych wymogów, zwłaszcza jeżeli chodzi o kwestię odpowiedzialności demokratycznej i przejrzystości działań nadzorczych;

48. zachęca EBC do włączenia się w krytyczną samoocenę, dotyczącą wszystkich aspektów jego działalności, w tym wpływu programów dostosowawczych, które pomagał opracować, oraz słuszności ex post założeń i scenariuszy makroekonomicznych, na podstawie których opracowano te programy;

49. zwraca się do EBC o opublikowanie skróconych protokołów z posiedzeń Rady Prezesów, łącznie z nagraniami z dyskusji i głosowania;

50. jest zaniepokojony pogardą, jaką Rada wykazała się w stosunku do rezolucji Parlamentu z dnia 25 października 2012 r. w sprawie mianowania nowego członka zarządu EBC ⁽¹⁾, a także zwraca uwagę, że w związku z powoływaniem osób na najwyższe stanowiska kierownicze w EBC należy odpowiednio uwzględnić zarówno wiedzę fachową, jak i płeć powoływanych osób; jest zdania, że instytucje UE, łącznie z EBC, powinny dawać przykład innym w dziedzinie parytetu płci oraz że ważne jest, aby reprezentacja płci na ważnych stanowiskach w EBC uległa poprawie; nie pochwała tego, że państwa członkowskie zignorowały głosowanie „przeciw” w Parlamencie Europejskim, zarówno w Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jak i na posiedzeniu plenarnym, z powodu braku perspektywy zastosowania parytetu płci podczas powoływania Yvesa Merscha; wzywa państwa członkowskie do włączenia perspektywy zastosowania parytetu płci z możliwością podejmowania pozytywnych działań na podstawie równej reprezentacji płci w odniesieniu do powoływania członków Rady Prezesów;

51. przypomina, że choć zgodnie z art. 10 pkt 4 protokołu nr 4 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego przebieg posiedzeń Rady Prezesów jest tajny, może ona zdecydować o upublicznieniu wyników obrad; zwraca się do EBC o szczegółowe odniesienie się do sprawozdania rocznego Parlamentu Europejskiego w sprawie EBC w swoich kolejnych sprawozdaniach rocznych;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

⁽¹⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2012)0396.